מסתברא בין לרבי אליעזר בין לרבגן כיון

דפסקה פסקה: ת"ר הרי זה גימך ע"מ

שתנשאי לפלוני הרי זו לא תנשא ואם

נשאת לא תצא מאי קאמר אמר רב נחמן

ה"ק הרי זו לא תנשא לו שמא יאמרו נשיהן

נותנין במתנה ואם נשאת לאחר לא תצא

ומשום גזרה לא מפקינן מיניה ושרינן אשת

איש לעלמא אלא אמר רב נחמן הכי קאמר

הרי זו לא תנשא לו שמא יאמרו נשיהם

נותנין במתנה ואם נשאת לו לא תצא דמשום

גזרה לא מפקינן א"ל רבא לו הוא דלא תנשא

הא לאחר תנשא והא בעיא קיומי לתנאה וכי

תימא אפשר דמינסבא היום ומיגרשה למחר

ומקיימא לתנאה ולהך דפליגת עליה דרב

יהודה קמדמית ליה ידאתמר קונם עיני

בשינה היום אם אישן למחר אמר רב יהודה

באל יישן היום שמא יישן למחר ורב נחמן באל

אמר יישן היום ואין חוששין שמא יישן למחר

הכי השתא התם בדידיה קיימא דאי בעי

מבריז נפשיה בסילואתא ולא נאים הכא

בדידה קיימא לאיגרושי אלא אמר רבא יהרי

זו לא תנשא לא לו ולא לאחר לו לא תנשא

שמא יאמרו נשותיהם נותנין במתנה לאחר

לא תנשא דבעיא קיומיה לתנאה ואם נשאת

לו לא תצא דמשום גזרה לא מפקינו לאחר

תצא דבעיא לקיומיה לתנאה תניא כוותיה

דרבא הרי זו לא תנשא לא לו ולא לאחר

ואם נשאת לו לא תצא לאחר תצא: יית"ר

ה"ז גימך ע"מ שתעלי לרקיע ע"מ שתרדי

לתהום ע"מ שתבלעי קנה של ד' אמות ע"מ

שתעברי את ק' קנה בן ק' אמה ע"מ שתעברי את

הים הגדול ברגליך אינו, גם רבי יהודה בן

תימא אומר כזה גם כלל אמר ר' יהודה בן

תימא כל תנאי שאי אפשר לו לקיימו בסופו

והתנה עליו מתחילתו אינו אלא כמפליגה

בדברים וכשר אמר רב נחמן אמר רב יהלכה

כר' יהודה בן תימא א"ר נחמן בר יצחק

מתני' נמי דיקא דקתני יכל שאפשר לו

לקיימו בסופו והתנה עליו בתחילתו תנאו

קיים הא אי אפשר תנאו במל ש"מ איבעיא

להו הרי זה גימיך ע"מ שתאכלי בשר חזיר

מהו אמר אביי היא היא רבא אמר אפשר

דאכלה ולקיא לאביי כלל לאתויי בשר חזיר

לרבא כזה למעומי בשר חזיר מיתיבי ההרי

זה גיטך ע"מ שתבעלי לפלוני נתקיים התנאי

הרי זה גם ואם לאו אינו גם יעל מנת שלא

תבעלי לאבא ולאביך אין חוששין שמא נבעלה להן ואילו על מנת שתבעלי לאבא

ולאביך לא קתני לאביי ניחא לרבא קשיא אמר לך רבא בשלמא בשר חזיר אפשר

פד.

יג א מיי׳ פ״ח מהל׳ עשין ג טוש"ע אה"ע סי׳ קלו סעיף ה וע"ש במ"מ: ב מיי' פ"ד מהל' נדרים הל' יד סמג לאויו רמב טוש"ע י"ד סימן ריג סעיף ו בו ג מיי׳ פ״ח גירושין הל' יג סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי קמג סעיף טו: בוד מיי' פ"ו מ ד מיי' פ"ו מהל' אישות הל' ז סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי קמג סעיף יב וסי׳ לח קמג ספיף כי זס מו מעיף ב: יו ה טוש"ע שם סימן :קמג סעיף יח :בי סעיף יב

מוסף תוספות

א. ושוב אין חוזר עליה אישות שלו. מוס' הרא"ש. הלכתא הכי. חידושי הר״ן. ג. [ד]י"ל דאפילו כי מיגרשא אכתי איכא למיפרך אטו בדידה קיימא לאינסובי להאי. רשנ״ל.

פסקי רי"ד (המשך) הכי נמי הכא לא תנשא עד שישלימו ל' יום או עד שימות אותו פלוני שמא תשתה יין ויבטל הגט למפרע ולא היא דלא עיני בשינה היום אם אישן . למחר אח ישו למחר לא למוזו אם ישן למוזו לא חייל עליה שום איסורא שהאיסור לא יחול אלא על מה שישן אתמול ומאי דהוה הוה והילכך לא זהיר ביה וחיישינן שמא יישו למחר ארל הכא דאי איסורא דמיבטיל גיטא והויא אשת איש והיא ולא שתיא והכי אמרינן . בנדרים (יד:) בפ׳ ואלו . באומר קונם עיני בשינה באומו קונט ל למחר אם אישן היום שישן היום דאי לא זהיר בתנאיה באיסוריה מזהיר זהיר פי' אם יישן היום חל עליו איסורא שלא יישן למחר ולא חיישינן . שמא יישו גם למחר שכיוו שאסור לו לישן מיזהר זהיר שלא יישן ויעשה אסור אבל בפלוגתא דרב יהודה אם יישן למחר שום איסורא לא חייל עליה השחא אלא חואה יי. עליה אתמול ומאי דהוה הוה והכי ומי את חשתה יין חייל עליה איסור אשת איש בין למפרע ביז להבא והילכך מיזהר והירה בה שלא ומודה בה רב יהודה: ת"ר הרי זה גיטיך ע״מ שתעלי לרקיע ע״מ שתרדי לתהום ע"מ שתבלעי קנה בן ק" . אמה ע״מ שתפרחי באו ברגליך אינו גט ר' יהודה בז בתירא אומר כזה גט

בםתברא בין לר' אליעזר בין לרבנן כיון דפסקה פסקה. פי' ומגורשת לעולס א ואע״ג דלמאי דבעי למימר לרבי אליעזר או דלמא לא שנא משמע דבעי למימר דאין הגט חל אלא אותו היום כמו חוץ מפלוני דלא חל אלא יי מעלמא מ"מ לישנא דפסקה

משמע לגמרי והא דקאמר לקמן (דף פו.) לעולם לאפוקי ש' (מדרבא אמר רב נחמן) לאו לאפוקי ממש ב אלא שופרא דשטרה אתקין מיומה דנן ולעלם שלה תטעה לומר שאינה מגורשת אלא אותו יום: אלא א"ר נחמן ה"ק. וא"ת דמעיקרא לא אמר כך וי"ל דמעיקרא סבר דאפקעי רבנן קידושין מינה ולבסוף חזר בו שאין נראה לו סברא דבשביל חששה מועטת כזו יפקיעו רבנן קידושין: ומיגרשה למחר ומקיים לתנאיה. דהשתח לח שייך שמא יאמרו נשותיהו נותניו במתנה כיון דנישאת לאחר בינחים:

הכא בדידה קיימא לאגרושי.

אע"ג דכיון שאינה יכולה לקיים תנאה (א) יהויא אשת איש לזה שנשאת לו עכשיו מ"מ אינה יכולה להיים תנאה ולינשא בלא גירושין דלעולם לריכה גט מספיקא שמא יתקיים תנאה ותנשא גם לשני ע"י מיתת הראשון או יגרשה וקשה ים לרבי יהודה והא ודאי בדידה קיימא לאיגרושי שיכולה לומר מאים עלי וכייפינן ליה יולפי פי׳ רש״י ורבינו תם דלא כייפינן ® ליה ניחא ועוד קשיא דכייפינן ליה לגרשה שהרי היא עליו באיסור אשת איש וא״כ מאי קאמר אטו בדידה קיימא לאיגרושי ואי הוה יט מפרש בדידה קיימא לאיגרושי ולאינסובי דודאי אין בידה שישאנה זה הוי אתי שפיר ג אך אין הלשון משמע כן וי"ל כיון דמכל מקום יכול הבעל לדחותה לא בדידה קיימא לאיגרושי: על מנת שתעלי לרקיע אינו גמ. בהשוכר את הפועלים בסופו (ב"ת דף לד.) גרסינן חם נתקיים התנאי הרי זה גט ואם לאו אינו גט ותיתה היאך יכול לקייתו יו"ל ע"י שם קשה להרב ר' אלחנן דהוה לן למילף מתנאי בני גד ובני ראובן שיכול לקיימו אבל היכא שלא יוכל לקיימו כי הכא הוה לן למימר דאף על גב דתנאי בטל מעשה קיים כי היכי דילפינן בפרק ישמצות חליצה (יבמות דף קו) דבעינן שיוכל לעשות ע"י שליח וי"ל דהתם לא ילפינן אלא שהמעשה יכול לעשות ע"י שליח אבל תנאי אין לחוש אם לא יוכל לעשות ע"י שליח או אינו יכול לעשות כלל: צה מגת שתבעדי לעשות ואדו לאבא ולאביך לא קתני. ים ספרים שהוגהו בברייתה ע"מ שלא תבעלי לאבא ולאביך אין חוששין שמא תבעל להם משום דקשיא להו מאי דייק ואילו לאבא ולאביך לא קתני אבא ואביך מאן דכר שמייהו מיהו משום כן אין לריך להגיה דשפיר דייק מדקתני ע"מ שתבעלי לפלוני משמע דוקא לפלוני דלא חשיב הפלגה בדברים במה שיש שם איסור

מאי קאמר. האי לא תינשא דקאמר למאן קאמר לאותו פלוני או לכל אדם: לא תינשא לו. כדמפרש שמא יאמרו נשיהם נותנין במתנה ואין לך לעו גדול מוה: ואם ניסם לאחר לא סלא. שלא להחזיק תנאי זה: ומשום הך גוירה לא מפקינן לה. בתמיה והא לא איתקיים

רוצה לבועלה באיסור ישאנה ויבעול בהיתר אלא אבא ואביך בדידה קיימא: לרבא כלל. דקתני רבי יהודה בן תימא: לאסויי אבא ואביך. דהוי נמי א"א לקיימו: כזה למעוטי בשר חזיר. דאפשר לקיימו הוא:

התנאי ובטל הגט: ה"ג אלא אמר רב נחמן הכי קחמר הרי זה גיעך ע"מ שתנשחי לפלוני הרי זו לח מינשה לו משום גזירה שמה יהמרו נשיהן נותנין במתנה ואם ניסת לו לה מלה. שחין כחן חיסור חלח חשש לעז בעלמא: הא לאחר הינשא. והוי גיטא הואיל ולא אמר ע"מ שלא תנשאי אלא לפלוני אלא ע"מ שתנשאי לפלוני סוף סוף הא בעיא לקיומי תנחה: וכי סימה הפשר דמיגרשה. מן השני היום ולמחר תינשה לחותו פלוני לקיים תנאה: ולהא דפליגת עליה דרב יהודה קמדמים לה. דלח חיישת דלמא לא מיקיים: שמא יישן למחר. ונמלא שעבר על נדרו: ורב נחמן חמר יישן היום. ולמחר יתקיים תנאו ולא יישן: דאי בעי מבריז נפשיה בסילותה. ינקוב בשרו תמיד בקוץ: בדידה קיימה להגרושי. בתמיה: מפליגה. דוחה אותה לצערה בדברי הבאי: מחני׳ נמי דיקא. בב"מ בהשוכר את הפועלים (דף זר.): אפשר דאכלה ולקיא. ולבן תימא גופיה תנאו קיים: כלל לחתויי בשר חזיר. קתני כלל אמר ר' יהודה בן תימא: כוה גע. דקאמר ר' יהודה בן תימא: למעוטי בשר חזיר. דה"ק כזה גט דאי אפשר לקיימו כלל הלכך תנאו בטל אבל לעבור על דברי תורה אפשר לקיימו באיסור ותלקה על שעברה: שתבעלי גרסינן גבי פלוני. וגבי אביו ואביך גרסינן שלא תבעלי: שתבעלי. ביו בזנות בין בנשוחין: חין חוששין שמח נבעלה להם. כלומר מותרת לינשח מיד ואין חוששין שמא תבעל להן ויבטל הגט אבל אמר לה ע"מ שלא תבעלי לפלוני אינו גט שמא תבעל לו דומיא דע"מ שלא תלכי לבית אביך לעולסי: ואילו גבי אבא ואביך שחבעלי לא קחני. דניהוי תנאה אלמא לא הוי תנאה: לאביי ניחא כו'. יוןמשום דלדידיה לר' יהודה בן תימא אפילו לא יתקיים הרי זה גט אלא לרבא קשיא דהא אמר] אפילו רבי יהודה בן תימא מודה בה: אמר לך רבא. לא דמיא לבשר חזיר דאילו בשר חזיר בידה לקיימו באיסור ושתבעלי לפלוני נמי אפשר דמשחדה ליה בממונה וחם חינו

לו נדרים יד: ע"ש, ב) ב"מ לד. [תוספתא פ"ה], גד. [תוספתא פ"ה], ג) [נ"מ שס], ד) [תוספתא ש וכ משפון (ה) בכת"י ורא"ש פ"דן, ה) בכת"י ורא"ש, איתא, ליה, וכל"ל רש"ש, 1) [לעיל פג:], 1) רש"ל, בתוס׳ הרא"ש איתא, יו) במוט יארו ש רימון, אעלמא, ש) [ל"ל מדבעא מיניה רבא מרב נחמן], י) גי' רש"ל לא הויא ועי' ית לכל לל אילו אל לל לל לל לליל לרבינו], יב) בדפו"ר מפרש ול"ל מפרשינן, יג) [ל"ל בפרק המדיר כתובות דף עד. וע"ש בתוס' ד"ה מנאיז.

גליון הש"ם תום' ד"ה הכא בדידה וכו' ולפי פרש"י ור"ת. זכתונות דף סג ע"ב: ד"ה על מנת וכו' וי"ל ע"י שם. ע' חגיגה דף יד ע"ב חד"ה נכנסו:

הגהות הב״ח (מ) תום' ד"ה הכל וכו' איש. נ"ב פי׳ האשה ואינה מקודשת לוה] להיות אשת איש ותלא ותינשא לפלוני ת לא וחינשא לפלוני בלא גירושין:

מוסף רש"י קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר. מה שאני ישן היום יהא עלי בקונם על מנת אם אישן . למחר, דאם ישן הוא למחר לוקה על מה שישן אתמול (נדרים יד:). שמא יישן למחר. דשמא יישן מיד למחר ולא מיקיים תנאיה ונמלא עובר בבל יחל על מה שישן אתמול (שם). ואין חוששין שמא ישן למחר. דלמחר מיזהיר זהיר שלא יישן כדי שלא ילקה על מה שישן אתמול (שם). כמפליגה בדברים. שאין נלנו לשום תנאי אלא להקטינה בעלמא מרחקה ודוחה אותה בדברים (ב"מ צד.). מתני'

פסקי רי"ד

נמי דיקא. דסתמא לן כר׳

יהודה בן מימא (שם).

לאחר מותו: ת״ר הרי יאווו כוונו. וני יווי זה גיטיך ע״מ שתנשאי לפלוני הרי זו לא תנשא לא לו ולא לאחר לא לא שמא יאמרו נשותיהן נותנין במתנה זה לזה ולאחר ולא חושאן דרטיא לא תצא דמשום גזירה לא מפקינן לה ואם נשאת לאחר תצא דבעיא לקיומיה לתנאה שעדיין לא נתקיים התנאי ולא בשינה היום אם אישן למחר אמר רב יהודה למחר נמצא עובר על נדרו למפרע ורב נחמן אמר ישן שן למחר. עלה בדעתי . לומר דפלוגתא דרב יהודה

יים היים אינו מה היים במור ליים או כל יום או כל ימי חיי פלוני דהיא היא דכי היכי דהתם כל שא"א לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו אינו אלא כמפליגה בדברים וכשר אמר רב נחמן הלכה כר' שייכי נמי בהרי זה גיטיך ע"מ שלא תשתי יין כל ל' יום או כל ימי חיי פלוני דהיא היא דכי היכי דהתם כל שא"א לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו אינו אלא כמפליגה בדברים וכשר אמר רב נחמן הלכה כר' יהודה בן תימא אמר רב נחמן בר יצחק מתנ" נמי דייקא דקתני כל שאפשר לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו תנאו קיים הא שא"א לו לקיימו בסופו תנאו בטל ש"מ: איבעיא להו הרי זה גיטיך ע"מ שתאכלי

פנויה אבל אבא ואביך לא:

אמר רב נחמן ישן היום ואין חוששין שמא ישן למחר ה"ה הכי נמי נימא הכא תנשא מיד ולא חיישינן שמא תשתה יין ויבטל הגט למפרע וכי היכי דאמר רב יהודה התם אל יישן היום שמא ישן למחר ה"ה

ולאביי

ראכלה ולקיא פלוני נמי אפשר דמשחדא ייביה בממונא אלא אבא

ואביך בדירה קיימא נהי דאיהי עבדא איסורא אבא ואביך מי עבדי

איסורא לרבא כלל לאתויי אבא ואביך כזה למעומי בשר חזיר